יש"ע שלנו

504

504 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
כסלו תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

מאז לעד ולתמיד

3,000 איש סעדו באוהל ענק שהוקם על ידי חב"ד חברון בשבת חיי שרה בעיר האבות [עמ' אחורי]

4 מדור המייסדים נעם ארנון חלק ב'
6 ברשת שומרים על הגחלת
8 מה קורה פצועים מדומים בקדומים

יש"ע עמדה

השריפות שהוצתו בשבוע החולף ברחבי הארץ אינן תמימות - הן פיגועי טרור לכל דבר ועניין. מטרתם של אותם מחבלים מאז ומעולם היא לפגוע ביהודים בארץ ישראל וההצתות האלה הן רק חלק ממלחמה ארוכת שנים על אדמת הארץ. כמו שאמרו רבים השבוע, מי שמוכן לשרוף את הארץ כנראה שאינו קשור אליה ואינו מכיר בחשיבותה. על משטרת ישראל להביא לדין את כל המחבלים שהיו שותפים להצתות ברחבי הארץ. השבוע בישעמדה - מתלכדים מול האש.

המשך בעמוד הבא

זמני השבת

	כניסה	יציאה		כניסה	יציאה
ירושלים	15:55	17:14	חברון	16:11	17:12
תל אביב	16:14	17:15	שכם	16:12	17:13
חיפה	16:03	17:13	באר שבע	16:08	17:17

על הפרשה - תולדות

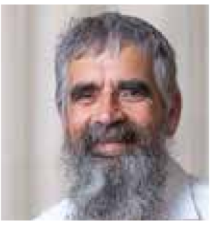

הרב יובל שרלו
ראש תחום אתיקה בארגון רבני צהר

בשיבה טובה

”ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות” - חכמינו קראו בפסוק זה מתח בין שני היבטים. ההיבט הראשון הוא הזכות הגדולה להגיע לזקנה. זקנה אינה מובנת מאליה, והיא מהווה ברכה מרובה: ”אמר ר' יהודה בר סימון: אברהם תבע זקנה, אמר לפניו: ריבון העולמים אדם ובנו נכנסין למקום, ואין אדם יודע למי מכבד - מתוך שאתה מעטרו בזקנה אדם יודע למי מכבד! אמר לו הקב”ה: חייך, דבר טוב תבעת, וממך הוא מתחיל...” (מדרש רבה). יצחק הגיע לזקנה והדבר מלמד על חיים ארוכים, ומילוי משימות עצום של אחד משלוש האבות של עם ישראל.

מאידך גיסא, הייסורים הכרוכים בכך שעיניו כהו מראות. כדרכם של חכמים, הם חשפו בפנינו קשת רחבה של סיבות שיצרו את כהות עיניו של יצחק. הם מצאו בכהות העיניים האלה ייסורים שיש בהם ברכה - ”יצחק תבע ייסורים, אמר לפניו: ריבון כל העולמים, אדם מת בלא ייסורים - מדת הדין מתוחה כנגדו, מתוך שאתה מביא עליו ייסורים - אין מדת הדין מתוחה כנגדו”; הם מצאו בייסורים זכות גדולה המעלימה ממנו את התנהגותו של עשו: ”מראות ברעתו של רשע, אמר הקב”ה:

המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן
לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס
מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד
לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il
50 מעיינות 50 שנה • חוגגים יובל לשחרור יש"ע •
מעיינות

ישעמדה

רש"פי אש

המערכת

השבוע ציינו את כ"ט בנובמבר, היום בו החליטה עצרת האומות המאוחדות על סיום המנדט הבריטי בארץ ישראל ועל הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. למרות שההחלטה הותירה בידינו רק חלק קטן מארץ ישראל, היא התקבלה בשמחה רבה, יחד עם הכנות ראשונות של הוועדה המכוננת לקראת הכרזת העצמאות, שהתקיימה כחצי שנה לאחר מכן. מאז חלפו 69 שנים, וערביי האזור עדין חושבים שניתן להשיב את הגלגל לאחור בעזרת טרור ומלחמות.

אסור לטעות, הצתות שבהן נתקלנו בשבוע החולף הן לא מנגל שנשכח, סיגריה שלא כובתה כראוי או צירוף מקרים של פגעי טבע. שריפות נרחבות של יערות, חורשות וכרמים במוקדים שונים במקביל הן חלק ממלחמתם של הערבים כנגד היהודים בארץ ישראל. לפעולות טרור אלה יש מטרה אחת - לפגוע באנשים או ברכושם בכוונה תחילה. טרור זה נעשה על ידי מעטים מהחברה הערבית, ואנו בטוחים כי חלק נכבד מהם מתנגדים לכך. אולם ההסתה שנמשכת במסגדים וברשתות התקשורת לא נפסקת. ההסתה מביאה להצתה.

בצעד חשוב הודיעה השבוע רשות המסים כי חלק מהאירועים שנחקרו על ידי המשטרה יוכרו כאירועי טרור והמדינה תפצה את התושבים שנפגעו. נכון לזמן כתיבת שורות אלה, המקומות שבהם הוכרו ההצתות לתשלום פיצויים הם: חיפה, זכרון יעקב, מושב טל-אל, והיישובים דולב, טלמון, נווה צוף, נטף, גילון ונירית. רשות המסים הודיעה שתעדכן רשימה זו בהמשך ותוסיף מקרים נוספים, לאחר שהפרטים ייבדקו עד תם.

כמו בתחילת המאה שעברה כך גם היום, הערבים מנסים לפגוע בעם היהודי היושב בציון. בעוד אנו מפתחים את אדמת הארץ בנטיעת כרמים ופרדסים, בסלילת כבישים ובפיתוח שדות תעופה ונמלים ובהכשרת אדמות לבנייה - הם שורפים וממוטטים את האדמה עליה הם עומדים. אמרו זאת לפנינו, ובוודאי הדברים נכונים, רק מי שאדמת ארץ ישראל אינה שייכת לו מסוגל לשרוף אותה. כמו במשפט שלמה המפורסם, מי שמוכן שהתינוק ייהרג כנראה שאינו מחובר אליו בנימי נפשו.

כוחות הביטחון, ובמיוחד לוחמי ולוחמות האש, משטרת ישראל וכוחות ההצלה פעלו השבוע בחירוף נפש בחזית האש והצילו משפחות רבות מסכנת חיים ומאיבוד רכוש וכסף רב. אנו מוקירים את עבודתם החשובה ומודים להם על כל המאמצים שהושקעו בימים קשים אלו. אך המסע לא תם, אנו קוראים למשטרת ישראל ולשירותי הביטחון למצות עד תם את החקירות בנושא ולהביא למשפט את המחבלים אשר סיכנו את תושבי מדינת ישראל.

כיצד ניתן לסייע?

משפחות רבות ברחבי הארץ נשארו ללא קורת גג, איבדו רכוש רב ועדיין לא חזרו לשגרה. ריכזנו כאן מספר פרויקטים של אנשים טובי לב, אשר החליטו לעזור לאותן משפחות. בימים אלה ישנה חשיבות יתרה לעזרה הדדית בתקווה כי החיים יחזרו למסלולם במהרה. בלכידות ואחדות ננצח גם את הטרור הזה.

הכרם של שלומי

כבר מזה 15 שנה ששלומי כהן עובד בכרם שלו המתפרש על פני 300 דונמים וממוקם בואדי דילב, בין הישוב דולב לטלמון. ביום רביעי שעבר, במסגרת גל ההצתות החבלני הוצתה אש בכרם של שלומי וכילתה ממנו עשרות דונמים ופגעה אנושות במערכות ההשקיה. בהבחינו באש נאלץ שלומי להביט בעיניים כלות כיצד הכרם שלו נשרף בלהבות לשמיים בתוך הואדי מבלי שלכוחות ההצלה והכיבוי תהיה אפשרות להגיע אליהם מפאת גובה האש והלהבות. אנא עזרו לשלומי כהן לטעת את כרמו מחדש ולטעת בו תקווה.

פרויקט גיוס כספים: www.projector.org.il/he/projects/72

ישיבת מבשר שלום

ישיבת מבשר שלום בחיפה, בראשות הרב אבידן חזני, נבנתה באהבה ובעמל רב. לצערנו הישיבה נשרפה כליל בגל השריפות הנוכחי. התלמידים ב"ה בריאים ושלמים, אבל אין להם לאן לחזור והיכן ללמוד. חשוב לציין שהמקום הזה משמש כבית פעיל לאכילה ולימוד על בסיס יומיומי. כולנו יחד נבנה מחדש את הישיבה ונוכיח שהאהבה חזקה יותר מהכל.

פרויקט גיוס כספים: www.headstart.co.il/project.aspx?id=21464

סיוע לבתים שנשרפו ביישוב נווה צוף

1. **תרומות כספיות** - דרך אתר התרומות שבקישור הבא: www.projector.org.il/he/projects/73 או בטלפון: 052-7710238. כסף שאוספים כאן בשביל המשפחות הוא לעת עתה לא לבניית הבתים מחדש, אלא להוצאות ראשוניות בלבד כסיוע מידי.
2. **סיוע של מתנדבים** - מרוכז במוקד המוניציפלי של המועצה האזורית בנימין 02-9974106. להשאיר הודעה אצל המוקדנית ואנחנו נחזור אל המתנדב.
3. **סיוע בציוד** - מרוכז גם הוא במוקד המוניציפלי של המועצה האזורית בנימין. אנחנו נרכז את המידע לגבי הציוד ונחזור למי שרלוונטי. צריך כעת בעיקר ריהוט, ארונות מיטות שולחנות כיסאות, מוצרי חשמל, מקררים מכונות כביסה תנורים וכו'.

- **ביישוב בית אל אוספים ציוד וריהוט לטובת משפחות שאיבדו את רכושן בשריפה בנווה צוף. כבר נאספו ונשלחו מספר משלוחים. אפשר להמשיך להביא ציוד וריהוט.**

לתיאום: יעל בן ישר, דוברת בית אל: 052-5349512

סיוע לטלמון

ביום חמישי שעבר נשרפו שני בתים ביישוב טלמון, על תכולתם. המשפחות שאבדו ברגע אחד את כל רכושם וממונם זקוקות כעת לסיוע מידי לרכישת ציוד בסיסי ובגדים. אנא הירתמו לעניין ויחד נצליח לחזק את המשפחות ואת היישוב טלמון כולו.

פרויקט גיוס כספים: www.projector.org.il/he/projects/71

יהיה יצחק יוצא לשוק, ויהון ברייתא אמרין דין אבוה דההוא רשיעא, אלא הריני מכהה את עיניו והוא יושב בתוך ביתו"; תוצאה של החוויה הנאדרת של עקדתו על גבי המזבח: "...מכוח אותה ראיה, שבשעה שעקד אברהם אבינו את בנו על גבי המזבח בכו מלאכי השרת... ונשרו דמעות מעיניהם לתוך עיניו, והיו רשומות בתוך עיניו, וכיון שהזקין כהו עיניו"; תגובה אלוקית על כך שאהב את עשו: "... ועל ידי שהצדיק את הרשע כהו עיניו"; וגם כהות עיניים שיסודה בעתיד ולא בעבר: "אמר רבי חנינא: כל פעולות ומחשבות שפעלת אלינו בשבילנו - למה כהו עיניו של יצחק? כדי שיבוא יעקב וייטול את הברכות". שפע התנועות הנפשיות הכרוכות בכהות העיניים של יצחק מלמדות אותנו שני עניינים. האחד, הכרוך ביצחק אבינו, טמון ביסוד הגדול כי האירועים שמתרחשים בעולמם של האבות מרובדים מאוד, ויש להם משמעויות מגוונות. בכל מעשה שלהם טמון אוצר ומלואו, וגם תופעות שהן לכאורה תופעות טבעיות, כגון כהות עיניים בגיל מבוגר, אינם מתבארים אלא כחלק ממגמה אלוקית, שיש בה גם זכות וגם חובה, גם תגובה על העבר וגם פתיחת אופק לעתיד, גם כאב גדול וייסורים וגם חסד שריבונו של עולם מעניק ליצחק אבינו. ואנו למדים מכך על האוצרות הגדולים הטמונים במעשיהם של האבות, ועל הצורך לקרוא את התורה על כל נדבכי התורה שבעל פה בדרכם של חכמים.

השני, מלמד אותנו על היבטים שונים של כהות העיניים, הקיימת אצל רבים מאתנו ברמות שונות. יש בה עיוורון, ויש בה גם בשורה - יש בה גם כאב אך היא גם מצילה מראיית דברים שטוב שלא לראותם. ומסיפורי רבי נחמן זצ"ל למדנו כי לעתים העיוור רואה דברים מרובים שבעל הראייה הטבעית מסונוור מהם. כל זה אינו פוטר אותנו מלעשות כל דבר כדי לאפשר למתקשים בראייה ליטול חלק בכל תחום שיחפצו בו (שבת זו היא שבת נגישות מיסודה של "צהר", הממוקדת השנה במוגבלי הראיה) ובד בבד להכיר בכל המערכת המורכבת של המציאות הזו, כדי שנוכל לחיות חיים מקושרים באמת.

2
וילות אחרונות
במחיר מיוחד

זה לא
חלום
קריית נטפים

בית עם גינה במרכז הארץ
במחיר שגם אתם יכולים

6 ד' אריאל
קריית נטפים
15 ד' כביש 6
25 ד' פתח תקווה

בית חד משפחתי צמוד קרקע
בית בנוי 124 מ"ר + 94 מעטפת
1,403,000 ₪
שכונת ההרחבה החדשה בישוב הדתי קריית נטפים מחכה רק לכם. השכונה נבנתה בסטנדרטים הגבוהים ביותר עבור זוגות צעירים, במחיר הגיוני.
היו חלק מקהילת היישוב המונה 140 משפחות.
בואו והצטרפו לחיים היפים בקריית נטפים.

קריית נטפים
ויש לך בית במרכז

יש שחר אמונה | צמוד מדד 10.16

המשווק: איזק שיווק ונדל"ן: 03-9303494 | אתי 050-5382852

מדור המייסדים

סיפורו של **נעם ארנון** חלק ב׳
היישוב היהודי בחברון

לרגל שנת החמשים לשחרור ירושלים, יהודה, שומרון, הגולן וסיני,
אנו שמחים להביא את סיפורם של יקירינו מייסדי ההתיישבות.
פניות למדור ניתן לשלוח למייל: yesha.shelano@gmail.com

עם יאיר שמיר בבית הכנסת אברהם אבינו

- חלק ב׳ - המשך משבוע שעבר -

אתה בין היחידים שירדו למערת המכפלה האמתית, מתחת למבנה המוכר היום. מה הרגשת כשהגעת קרוב כל כך לקברי אבות?

״המבנה הענק מעל מערת המכפלה הוא מבנה יהודי, שנבנה בימי בית שני - לפני יותר מאלפיים שנה - ונשאר שלם עד ימינו. למעשה, זהו המבנה הציבורי הפעיל היחיד בעולם שנשאר שלם מתקופה זו. אבל, המבנה איננו המערה עצמה. כדי להיכנס אליו עולים שלש קומות, בעוד המערה עצמה נמצאת עמוק מתחתיו. אם כן, ברור שהמערה נמצאת במקום כלשהו למטה, אבל איפה? השאלות הן רבות ומסקרנות: איפה המערה? האם אפשר להיכנס? האם מישהו נכנס? מה קורה למי שנכנס?

מסורת מימי הביניים הצביעה על פתח קטן, בצדו המערבי של ״אולם יצחק״, כפתח המערה. מעל פתח זה בנוי אפיריון מהתקופה הממלוכית ומעליו כיפה. כנראה שבעבר היה פתח זה פתוח. האגדה מספרת על אירוע שקרה במקום זה לפני כ-400 שנה, בימי המקובל הגדול ר׳ אברהם אזולאי (בעל ״חסד לאברהם״): הפחה - השליט התורכי - הגיע לביקור בחברון, וכשהתכופף לראות את עומק המערה חרבו נפלה פנימה. הוא דרש ממשרתיו להוציאה, אך כל מי שנכנס - מת במקום. הפחה הזועם ציווה על היהודים להעלות את החרב, אך איש לא העז להתנדב למשימה. רק ר׳ אברהם אזולאי התנדב להיכנס למערה כדי להוציא את החרב ולבטל את הגזרה מעל יהודי חברון. הוא אמנם נכנס, אך זמן קצר אחרי כן יצאה נשמתו בטהרה, והוא נטמן בבית העלמין העתיק בחברון. היה זה בכ״א בחשוון ת״ד, בערב שבת פרשת ״חיי שרה״.

סוד המערה נשאר עלום לאורך דורות רבים. במשך 700 שנה, תחת השלטון המוסלמי, יהודים ונוצרים לא הורשו להיכנס אל המבנה כלל, ולא ניתן היה להתקרב אל המערה. לאחר שחרור חברון בשנת תשכ״ז (1967) שבו יהודים למבנה מעל המערה. התברר, שהפתח כוסה במכסה שיש, שבמרכזו מעבר צר עגול, סגור במכסה נחושת. הערבים פותחים את המכסה מידי בוקר, ומורידים פנימה, באמצעות שרשרת, מגש ובו קבועים ארבעה נרות שמן דולקים, לכן זכה הפתח לשם ״פתח הנרות״. בשנת 1968, בזמן כהונתו של משה דיין כשר הביטחון, הוכנסה מיכל ארבל - ילדה כבת 12, בתו של יהודה ארבל, איש שירות הביטחון ממקורביו של דיין, דרך הפתח הצר. היא גילתה חדר תת קרקעי, הנמצא מתחת ל״פתח הנרות״. מהחדר יוצאת מנהרה צרה, אפלה וארוכה, לכיוון מזרח. לאחר זחילה במנהרה היא גילתה שבסופה ישנן מדרגות העולות כלפי מעלה. המדרגות היו חסומות באבן כבדה, אותה לא ניתן היה לפתוח. מיכל נקשה באבן, ושמעה נקישות מצידה השני. לאחר מתח רב, היא הצליחה לצאת בשלום. כך התגלה כי מתחת לאולם יצחק עוברת מנהרה, המוליכה לפתח נוסף בצדו המזרחי. מעל פתח זה בנוי אפיריון נוסף, ללא כיפה, מהתקופה הצלבנית (המצוי מאחורי ״ציון יצחק״). הממצאים פורסמו ע״י משה דיין, ועוררו סקרנות רבה, אך גם הוא לא ידע היכן המערה עצמה.

מאז גילוי תגלית זו, שאפנו, תושבים רבים בקרית ארבע-חברון להיכנס ולהתפלל במערה, ולו פעם אחת, אך המוסלמים שמרו בקנאות על הפתח, המכוסה בשטיחים, לא אפשרו להתקרב אליו, וסוד המערה המשיך לסקרן ממעמקים.

ההזדמנות נמצאה בליל הסליחות בחודש אלול בשנת תשמ״א. את המבצע ארגנו אנשי צוות ״מדרשת חברון״. תוך כדי שירת פיוטי הסליחות בקול, הובא ציוד מתאים - פטישים, אזמלים וכד׳, והחלה עבודה מאומצת של פתיחת האבן ברצפת אולם יצחק. המתח היה רב, כל קול דפיקה והלמות פטיש הלמה גם בלבנו - האם מישהוא ישמע? ומה יקרה? אט אט חשנו כיצד האבן מתחילה לזוז, ובעוד מאמץ - האבן נפתחה, ופתח צר נפתח אל חלל אפל, ובו מדרגות תלולות יורדות הרחק למטה. אפופי ההתרגשות ירדנו פנימה. בקצה המדרגות החלה מנהרה ארוכה, אפלה וצרה. התחלנו לזחול בתוך המנהרה. היא הובילה אל חדר תת קרקעי גדול. התחלנו לחפש כניסה למערה בפינות ובקירות החדר, שם נמצאו אבנים שונות, על חלקן היו אותיות לטיניות וערביות. לפתע התברר כי בנקודה אחת, בכניסה לחדר, מורגשת רוח נושבת מלמטה, מתוך הרצפה. הבנו שהסוד טמון מתחתנו, במפלס עמוק יותר. פנינו למטה, והתחלנו במאמץ, במתח ובאבק, להרים ולפתוח את אבני הרצפה.

החברים שהמתינו למעלה וחיפו על כניסתנו קיבלו תפקיד לא קל: להמשיך באמירת הסליחות בהתלהבות ובקול, במשך שעות, כדי להסוות את קול הלמות הפטישים.

לבסוף, לפתע נתגלה פתח של מערה, חצובה בסלע. אנו במערבולת של רגשות: משיכה ורתיעה, כיסופים ויראה, חלום דורות ומדרשי הזוהר. לבסוף החלטנו - להיכנס. בלב הולם בהתרגשות העמקנו פנימה אל המערה, ואז התברר: זו אכן מערת ״מכפלה״, המורכבת משתי מערות, זו לפנים מזו. המערה הראשונה היא גדולה יותר, מלאה בעפר כמעט עד תקרתה, וממנה מוליך מסדרון צר אל מערה שניה, נוספת, קטנה יותר. במערה הפנימית ציפתה הפתעה מקפיאת דם: על רצפתה, המלאה בעפר, בין שברי כלי חרס עתיקים, היו מפוזרות עצמות בני אדם.

המתח הגיע לשיאו. בידיים רועדות בדקנו את שרידי החרסים: הם, מסתבר, שייכים לתקופת הברזל - ימי בית ראשון. אם כן, יהודים היו כאן בתקופת ממלכת יהודה, לפני 2900 שנה, והכניסו לכאן עצמות וכלי חרס. קברי האבות נותרו טמונים במעמקים, ואליהם, עדיין, איש לא הגיע. שקעים הנראים ככניסות לכוכים המובילים פנימה נותרו טמונים ומכוסים.

ריכזנו את כל כוחותינו להתגבר על ההתרגשות, ולנצל את הרגע הנדיר להתרכז בתפילה. בינתיים חלפו שעות, שנדמו לנו כדקות. בטרם שחר, קיבלנו הודעה במכשיר הקשר - השחר עולה,

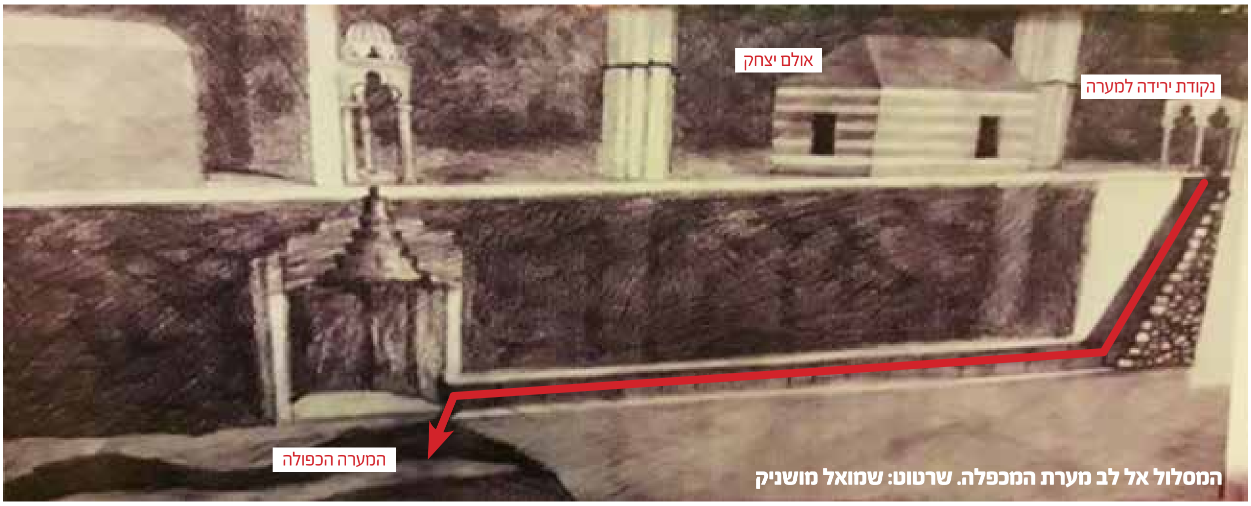

המסלול אל לב מערת המכפלה. שרטוט: שמואל מושניק

יש לצאת כעת. יצאנו מהמערה, אפופי התרגשות וחוויה מרוממת ובלתי נשכחת. מאז חלפו שנים, אך החוויה והזיכרונות נשארו חיים כשהיו, והמערה ממשיכה לזהור באורותיה.

אני רואה כזכות עצומה את הזכות להיות בין הבודדים שנכנסו למערה. בימים אלו אני עסוק בכתיבה על הנושא, ובע”ה מאמין שנמשיך לגלות עוד תגליות במקום”.

איך היית מתאר את הקשרים שלך עם ערביי חברון?

”בניגוד לדימוי הנפוץ בשמאל, מתנחלי חברון הכירו בעובדה שבחברון ישנה אוכלוסייה ערבית גדולה מהתחלת מפעל ההתנחלות והבינו, שחלקה הגדול אינו מעונין בעימות אלא בשכנות טובה. הרב לוינגר נהג לומר - ”באנו לחברון לא כדי להיות ’נגד’, אלא כדי להיות ’בעד’ - בעד חידוש היישוב ובעד החזרת חברון לתפארתה, ועם מי שרוצה לחיות איתנו בשלום - נחיה כשכנים טובים”. הוא קרא להתיישב בכל עיר ביהודה ושומרון ע”י רכישת בתים מערבים, והוא הציב דוגמה כשהלך לשלם מיסים לעיריית חברון (ושילם בצ’ק עם תאריך עברי). כמובן, ידוע לכולנו שישנם מחבלים, לא מעטים, ובהם כמובן המדינה צריכה לטפל, להדביר ולעקור מהשורש, אך יש אוכלוסייה ערבית גדולה המעוניינת בחיי שלום ובשכנות טובה. אחד הבולטים בהם הוא השיח’ ג’עברי, שיש לי איתו שיחות ופגישות. בנוסף אליו ישנם שיח’ים ומנהיגים ערביים רבים המבינים ששלטון אש”ף וחמאס ימיט עליהם אסון, והם מעוניינים בשכנות טובה ובריבונות ישראלית. לפני מספר חודשים התקיימה פגישה מרתקת בבית נשיא המדינה כאשר שיח’ים וראשי חמולות ערביות מחברון באו לנשיא המדינה לבקש ממנו ריבונות ישראלית באזור. בזמנו, לפני 20 שנה, הם התנגדו באופן נואש להסכמי אוסלו והסכמי חברון כי הבינו שהסכמים אלו הם אסון עבור הערבים באזור. הרש”פ היא גורם מושחת ועוין, כפי שכיום כבר ברור לכל. ערביי האזור התחננו לא להביא לכאן את כנופיות אש”ף מתוניס, אך לצערנו זעקתם לא נשמעה ומדינת ישראל הפקירה אותם בידי גורמי טרור. בתגובה פנו רבים להזדהות עם החמאס. זו הייתה טעות פטאלית שהטביעה את הארץ בגלי טרור נוראים.

עם השייך ג’עברי בחברון

כיום אנו מנסים לתקן את הטעות ולהציב אלטרנטיבה של מנהיגות מקומית אחראית שתוכל לנהל את האזור בשיתוף פעולה עם מדינת ישראל. אני בטוח שיגיע הזמן שבו גם המערכת הפוליטית הישראלית תחזור בה מהצעד הנואל והנורא של אוסלו, ותחיל ריבונות ישראלית על כל האזור, שתביא ברכה לכל תושבי הארץ. לדעתי מי שמאמין שארץ ישראל שייכת לעם ישראל מבין שצריך לקחת אחריות על כל הארץ, כולל האוכלוסייה הנמצאת בה. כמובן רק אוכלוסייה שוחרת שלום, כי לטרור ותומכיו אין מקום כאן, ולא ימצאו בארץ מחבלים או אוהדיהם. העיקרון הוא - להתבגר ולקחת אחריות. לדעתי עם ישראל בדרך להבנה הזאת”.

הסכמי ואי גרמו למסירת חלקים נרחבים מחברון. איך קיבלו זאת ביישוב היהודי?

”זו טעות נפוצה: הסכם חברון הוא הפרק האחרון של הסכם אוסלו. הוא נכתב ע”י שמעון פרס ב-1996, נחתם ובוצע ע”י בנימין נתניהו בתחילת 1997. (הסכם ואי היה רק יותר משנה מאוחר יותר). בהסכם חברון העיר חולקה: רובה הגדול, כ-90%, נמסר לשלטון אש”ף בשם הכיסוי שלו ”רשות פלסטינית” חלק זה מכונה H1. שאר השטח מכונה H2, נשאר באחריות ביטחונית ישראלית, ובתוכו שטח של 3% מהעיר שבו מותרת נוכחות יהודית. כיום נוכחות יהודית אסורה ב-97% משטח העיר חברון (אגב, שטחה של חברון הוא למעלה מ-20,000 דונם, בערך כפול משטחה של רמת גן). ברוך ה’ קרית ארבע נשארה בשטח C ובאחריות ישראלית מלאה. התוצאה המידית הייתה - התקפות מכל הכיוונים על השכונות היהודיות בחברון - אברהם אבינו, בית הדסה, חזקיהו ואדמות ישי. היו אבנים, בקת”בים וצליפות בלתי פוסקות לעבר הבתים, הרחובות וגני הילדים. היו פצועים וגם קרבנות - וכולנו זוכרים את התינוקת שלהבת פס הי”ד ואת גדי ודינה לוי הי”ד. כל אלו הם תוצאה ישירה של הסכם חברון. אך גם כאן, היו כאלו שלא האמינו שישוב יהודי יכול להתקיים בתנאים האלו בתוך עיר עוינת הנשלטת ע”י ארגוני טרור. ברוך ה’ עם ישראל הוכיח נאמנות מופלאה לחברון. בכל חג ומועד, וכמובן בשבת חיי שרה, מגיעים לחברון עשרות אלפי יהודים שרואים עיר האבות נקודת עוגן והתחברות למורשת ומקום שמעניק עוצמה, בריאות ושמחה”.

איך אתה רואה את העתיד של היישוב היהודי בחברון?

”זכורני שבזמן המאבק נגד ’הסכם חברון’ השמאל לא האמין שהיישוב יחזיק מעמד. אחד משרי השמאל אמר לי אז, כשניסינו למנוע את חתימת ההסכם - ’הרי אתה מבין שהיישוב הזה לא יישאר’. אגב, כיום אותו שר נעלם ונאלם. ברוך ה’, עם ישראל מגלה אהבה ותמיכה בלתי רגילה בחברון. רוב העם מבין שכאן השורשים והעוגן לקיומנו כעם וכמדינה. כדאי לזכור ששם המדינה ’מדינת ישראל’ נובע מישראל הראשון בעולם - יעקב אבינו הטמון במערת המכפלה בחברון. את הרגש הזה מבינים גם המנהיגים והפוליטיקאים, ואנחנו מקבלים כל הזמן דברי עידוד וחיזוק. האתגר הגדול הוא להפוך את המילים למעשים. כיום, היישוב בלב חברון עדיין קטן מאד (סה”כ כ-80 משפחות). ב”ה ישיבת שבי חברון עם למעלה מ - 300 תלמידים היא מרכיב מרכזי ביישוב. כמובן, הדרך היא לגדול ולבנות, וגם לקנות ולרכוש בתים, כפי שעושה במסירות עמותת ”הרחיבי”. מכאן אנו מפנים קריאה לממשלת ישראל, להסיר סוף סוף את גזירת הקפאת הבנייה בחברון ולאפשר ליהודים לבנות - בתוך הרכוש היהודי ובנחלות היהודיות. הערבים בונים ללא הרף, מיליוני מ”ר בשנה, וגזרת הבנייה המוטלת על יהודים בלבד היא בלתי נסבלת ודורשת תיקון מידי. אני מקווה שבשנת היובל לשחרור חברון תשתנה המדיניות ותינתן ליהודים הזכות הבסיסית לרכישה, בנייה ופיתוח. ברוך ה’, בחברון יש סיבה להיות אופטימי. למרות אתגרים ואירועים קשים, היישוב בחברון ובקרית ארבע, בתמיכת רובו של עם ישראל, הוכיח כוחות אדירים של יכולת עמידה, עוצמה ואמונה. אנו מקווים ומאמינים ששנת היובל לשחרור חברון תהיה שנת תנופה וגאולה”.

מיטל הרץ מתוך הבלוג מתנחלות ברשת mitnachlot.co.il

הכרם של שלומי מדולב. צילום: מיכל גלעדי

שומרים על הגחלת

לפני 15 שנים ישבתי בפעולת בני עקיבא וניסיתי לענות על השאלה הקלישאתית "מה הדבר היחיד שהייתי מצילה מהבית אם הוא היה עולה באש?", שאלה שהפכה השבוע מקלישאה למציאות, כשברגע אחד הפכנו לסצנה מסרט הוליוודי, ורק העשן שחונק את הגרון ומייבש את העיניים מוכיח לנו שזה אמיתי.

פקודת הפינוי הגיעה פעמיים. הפעם הראשונה הייתה בשלישי בערב, דקות בודדות אחרי שראיתי מחלון חדרי את האש אוחזת ביער המקיף את הישוב, מאירה את הלילה החשוך של ירח המבשר את סוף החודש.

אני דוחפת בחוסר סדר את המחשבים הניידים ואת כונן הגיבוי לתוך תיק גב, תוך כדי צועקת לאבא שלא יישכח את קלסר המסמכים שלו ושיינתק את הגז. אני יוצאת מהחדר ובהיסח הדעת סוגרת את הדלת של חדר הארונות, אולי עוד נחזור... אולי.

הפעם השנייה הייתה כעבור שעתיים וחצי, כשכולם חשבו שנגמר ושאפשר לחזור בבטחה. גובה הלהבות ועוצמת הרוח הפכו את היציאה למרוץ נגד הזמן. האם אספיק להעמיס לרכב את מה שכבר החזרתי הביתה? כמה אצליח לסחוב ביחד?!

כשהחיילים דופקים בדלת כבר קשה לנשום באוויר המלא עשן, הם עוזרים לי לסחוב, אני מפקידה בידיהם את התיקים וחוזרת לתוך הבית. החתול כבר ברח קודם בבהלה, אבל הכלב הנאמן ששמר עלינו בשנים האחרונות מחכה שניקח אותו איתנו.

בפתח הבית נעמדת וזורקת מבט אחרון פנימה, הלהבות כבר מלחכות את דלת המרפסת והגצים עולים מסביב כמו זיקוקי יום העצמאות. אני יוצאת במהירות, ובדרך עוד זוכרת להוריד את פיוז החשמל. בראש המדרגות אני מסתכלת אחורנית, רואה את השכונה זוהרת בכתום ותוהה אם כשאחזור יהיה לי לאן.

אחר כך, כשאני מעבירה את הלילה בחרדה בבית של אחי הנשוי שגר בשכונה אחרת של היישוב, אני חושבת לעצמי שהשאלה הזו לא הגיונית. במהלך של חיים שלמים אי אפשר להחליט מבעוד מועד מה אתה מציל, זה אינטואיציה של רגע ולא תוכנה מובנית עם נתונים חד ממדיים.

חוסר המנוחה מקשה עלינו, ולפנות בוקר אנחנו יוצאים עם כוסות קפה ועוגיות לצוותי החירום התשושים, זה המעט שאנחנו יכולים לעשות. ביום למחרת אנחנו חוזרים להעריך את הנזקים. עצים שחורים בצדי הדרך וריח כבד של נזקי האתמול מקבלים את פנינו. יש מבנים שנפגעו ותשתיות שניזוקו, והבית שלי - רק פיח ואוויר דחוס.

הדיווחים מרחבי הארץ ממשיכים להגיע, אבל אנחנו מתמקדים בגוש היישובים שלנו, ששרד בעבר ימים לא פשוטים.

בלילה הכרם בוער, בבוקר שני בתים נשרפים בטלמון ובערב מפנים ליתר ביטחון עוד שכונה בדולב. ואז מגיעה שבת ובמהלכה הדיווחים על נווה צוף. קשה להתנחם, קשה להבין, אבל בחסדי ה' אין פגיעה בנפש, וזו הנחמה העיקרית.

אנשי צח"י (צוות חירום יישובי) פועלים שעות נוספות. יש לי אמא בצוות, שני אחים נהגי אמבולנס - אחד מהם גם בצוות הכיבוי. הלילה היה הלילה הרביעי ברציפות שהם יצאו לשטח, כל אחד בתפקידו, מכבים הצתה חדשה או עוד התלקחות, מוודאים שהאורחים שהגיעו ליישוב לשבת החתן ולבר המצווה יוכלו לישון בשקט, מוכנים לקריאה הבאה.

כולם יודעים שהיכולת להמשיך ולתפקד אחרי הימים האלו היא רק כי אנחנו חלק ממשהו שגדול מאיתנו, שייכים לתהליך ארוך שבגללו אנחנו נאחזים בקרקע, נלחמים את המלחמה וממשיכים להאמין.

***

אנחנו לא אוהבים לדבר על הקשיים, מי אוהב? כמו בפייסבוק, אנחנו אוהבים להציג את היופי, את העזרה לזולת ואת הפסטורליות. הירוק בתוכו אני חיה 25 שנה הוא אהבת חיי. לקום בבוקר עם נוף להרים, לצאת מהבית עם מבט אל האופק ועל הים הגדול, ובימי שישי לשבת במרפסת עם כוס קפה, להתעטף בסוודר ולספוג את הנחת. האהבה הזו אולי בסכנה, אבל כרגע החוסן הקהילתי יציב ואיתן מתמיד.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ
שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון
הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים
לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

יום עיון בחגלה / ד' בכסלו 4 בדצמבר

יום עיון יתקיים באווירה ארץ ישראלית עם הרב ד"ר אברהם בלס שידבר על מחשבת התלמוד הירושלמי ועם ד"ר חגי בן ארצי ילמד את ספר אורות של הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. בין השעות 17:00 ל-20:00. הרשמה: 052-8699300

צופית גרנט בבקעת הירדן / ה' בכסלו 5 בדצמבר

גרנט, שחקנית ויוצרת, אשת טלוויזיה ותיאטרון, אשת משפחה, נשיאת אגודת הידידים של עמותת "אנוש". בהרצאותיה היא מאפשרת לאנשים להישיר מבט אל חייה, כספר פתוח וללא מורא. בשעה 21:00 במתנ"ס בקעת הירדן. מחיר: 40 ₪. 02-9941410

יום ראשון | 4 בדצמבר

עצרת מחאה ותפילה
למניעת ההריסה בנתיב האבות

יום רביעי ז' בכסלו | 7/12 | בשעה 18:00

כנס חירום, תפילה ועצרת מחאה

כנגד הריסת אתר ההנצחה לגיבורים
סא"ל עמנואל מורנו הי"ד, סגן עזרא אשר הי"ד

נתכנס כאיש אחד לזעקה ומחאה על חוסר הצדק ועיוות הדין!
נמחה נגד הריסת אתר הנצחה לחיילים והרצון להרוס בתים.
לא נחזור לתמונות הרס בתי יהו

02-6211999

נתיב האבות

תוכנית:

18:00 כנס חרום בבית הכנסת בנתיב האבות
מצגת והסבר על הסכנה להתישבות ופתרון ההסדרה

19:00 תפילה למען שלמות העם והארץ באתר ההנצחה

מה קורה?

①

②

③

④

⑤

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

שבת אצל ההורים למעלה מ-30,000 איש התארחו השנה בשבת חיי שרה בחברון. בסעודת השבת, שהייתה הגדולה ביותר בעולם, סעדו יחדיו 3,000 איש באוהל ענק ומהודר שהוקם ליד מערת המכפלה על ידי חב"ד חברון בעזרת נדיב אנונימי חסיד חב"ד ①. רבנים, שרים, חכי"ם רבנים ואנשי ציבור הופיעו בסדרת הרצאות, דיונים, שיעורים ושיחות בקרית ארבע ובחברון כשהנושא המרכזי היה החלת הריבונות הישראלית ביהודה ושומרון. האורחים הרבים ישנו בבתי התושבים, בבתי הספר, באולפנות, באכסניות ובמדרשות. אלפי אוהלים וקרוואנים הוקמו בכל רחבי היישובים. במהלך בוקר שבת נערך קידוש ענק לכלל המשתתפים ע"י הכנסת אורחים חברון בראשות **ברוך מרזל**, **ישראל ברמסון** ו**ירון פדידה**. מנכ"ל הישוב **אורי קרזן** בירך את ההמונים שהגיעו ואמר "כמה מרגש, שלאחר 50 שנה לשחרור חברון, לראות את כל קהל ההמונים שבא להתחבר לעיר האבות ולארץ המולדת".

מפגש מחשמל יו"ר חברת החשמל האלוף במיל **יפתח רון-טל** ביקר השבוע בגוש עציון. **רון טל** החל את הביקור בצפייה במרכז המורשת של גוש עציון ואמר כי הגבורה של לוחמי גוש עציון מהווה סמל ומלמדת אותנו עד היום מהי ערכיות בלחימה, דבקות במטרה ומאבק למען העם והארץ. לאחר מכן קיים רון טל פגישה עם מ"מ ראש מועצת גוש עציון **משה סוויל**, ראש עיריית ביתר עלית **מאיר רובינשטיין** וראש מועצת הר חברון **יוחאי דימרי** ②. **סוויל** אמר לרון-טל כי "מהאירוע של 2013 בו נותר יישוב בגוש ללא חשמל מספר ימים בעקבות השלג, קיים שיפור דרמטי בהיערכות ובשיתוף הפעולה". **דימרי** הודה על שיתוף הפעולה וביקש : "בשל ההקפאה בשנים האחרונות, יש פער בהכנת התשתיות לשכונות מאוכלסות שאין להם תשתית מתאימה. מבקש את עזרתך במתן פתרון".

מצילי חיים שיתוף פעולה מיוחד בין ישיבת בני חיל קדומים לאיחוד הצלה ישראל, הביא לפעילות שעוד לא נראתה בישיבה. איחוד הצלה הביא לארץ קבוצת מתנדבים ממקסיקו שרוצים ללמוד מהישראלים את רזי העזרה הראשונה. לאחר חשיבה הוחלט לערוך תרגיל המדמה אירוע רב נפגעים בישיבה ③. התרגיל כלל "נפגעים" במצבים שונים, כשתלמידי הישיבה, מאופרים ומחופשים, משמשים כ"פצועים". התלמידים נהנו לקחת חלק באירוע גדול ומשמעותי, ומשיתוף פעולה עם אנשי רפואה, כוחות צבא, כוחות פינוי ויהודי חו"ל. מי שיזם החיבור בין הכוחות לישיבה הוא לא אחר מאשר השומר בשער הישיבה - מתנדב ה"איחוד" **יהודה הס**.

יפה מאוד אזור יהודה ושומרון יפה לאורך כל השנה והפעם אף קיבלנו אישור לכך: המועצות המקומיות בית אל ④ ואפרת והערים אריאל וביתר עלית זכו זו השנה העשירית ברציפות בחמישה כוכבי יופי בתחרות "קריה יפה ומקיימת בישראל יפה". התחרות בוחנת את היישוב הן מבחינת מראה, טיפוח ודאגה לאיכות הסביבה והן מבחינת ההון האנושי, ההתנדבות והמעורבות החברתית. בטקס שהתקיים בשבוע שעבר נתן שר הפנים **אריה דרעי** תעודה ומגן יופי לרשויות.

שוברים שתיקה עם פתיחת שנת הלימודים האקדמאית, אלפי סטודנטים צפויים להגיע לסיורי קבע בעיר חברון מתוך מטרה לחבר אותם להיסטוריה ולקשר הישראלי לעיר. תוכנית הפיילוט, המובלת על ידי תנועת "אם תרצו", מבקשת להפגיש את הסטודנטים הישראלים עם המציאות בחברון. עשרות סטודנטים כבר השתתפו בסיור הראשוני שנערך בחברון לפני החגים, ולדברי ראשי תנועת "אם תרצו", בכוונת התכנית להביא השנה לסיורים בחברון אלפי סטודנטים, דבר שיאזן את מה שקורה כיום בשטח. מטרת העל של הפרויקט, כפי שסוכם בין הישוב היהודי בחברון לתנועת "אם תרצו", היא "לחבר כמה שיותר סטודנטים להיסטוריה של עיר האבות ולחזק את הקשר הישראלי העמוק שיש לכל אחד למקום". התכנית צפויה לפעול בכל אחד מ-15 המוסדות האקדמאיים והאוניברסיטאות בהם יש תאים לתנועת "אם תרצו". בין השאר התכנית תכלול את אוניברסיטת באר שבע, ירושלים, בר אילן, תל אביב, אריאל, חיפה והטכניון וכן את המכללות האקדמאיות המובילות.

המרכז בבנימין בסוף השבוע שעבר, הגיעו אנשי המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה לסיור במועצה אזורית מטה בנימין. הסיור החל במפגש עם יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצת בנימין **אבי רואה** והמשיך בפגישה עם מזכיר היישוב עפרה **סמי קרסנטי** שם קיבלו עובדי המכון סקירה מקיפה אודות החלטת בג"צ על הריסת הבתים והניסיונות להסדרת ההתיישבות ביהודה ושומרון. לאחר מכן נפגשו אנשי המרכז עם תושבי היישוב עמונה ושמעו מהם על המאבק בעתידו של היישוב. עובדי המרכז הירושלמי, העוסק בחקר מדיניות ומתמקד במחקרים ובניתוחים אסטרטגיים המשיכו לביקור חוויתי במשק אחיה, שם שמעו הסבר על החקלאות באזור וסיירו באתר שילה הקדומה ⑤. הסיור הציף עניין רב במפגשים השונים בהם באו לידי ביטוי סוגיות אקטואליות של החיים בהתיישבות בבנימין.

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: ארנה קובוס, יהודה שפירא, מנדי הכטמן, מירי צחי **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il | **אין המערכת אחראית לתוכן המודעות**